

Indywidualizm jednostki a uniformizacja kultury

A person's individualism and the uniformization of culture

Współpraca pomiędzy inwestorem i architektem to zaufanie i partnerstwo – sukces i realizacja marzeń. Wszak architekt nie jest niewolnikiem inwestora i kiedy partnerstwo nie jest możliwe – zrywa umowę. W tym między innymi przejawia się sprzeciw jednostki wobec uniformizacji. W artykule opisano na przykładzie jednego projektu drogę jaką przebył architekt wspólnie z inwestorem od pierwszych rozmów do finału w postaci skończonego budynku.

Pracę nad projektem podzielono na 2 etapy:

Etap 1 – emocje, rozmowy i podchody.

Przygoda z projektem zaczyna się od spotkania, kiedy przy stole zasiadają inwestor i architekt. Bardzo ważne jest szybkie sprecyzowanie wymagań, dopiero w tym momencie możemy mówić o rozpoczęciu projektu. Porozumienie pomiędzy stronami na początku jest gwarancją sukcesu dla obu stron i co jest szczególnie ważne – architekt musi dysponować wystarczająco długim czasem na przemyślenie sugestii inwestora. Dlatego też spotykano się jedynie wtedy gdy było to konieczne.[1] W trakcie spotkań architekt zwrócił uwagę inwestora na archetyp domu otwartego do wnętrza – domu atrialnego. Przyszły użytkownik polknął haczyk i słowo zaczęło stawać się ciałem.

Etap 2 – materializacja pomysłów.

Wymiernym efektem pracy na 1 etapie jest takie nałożenie siatki funkcjonalnej (wynikającej z precyzyjnych wskazań inwestora) na wizję przestrzenną architekta, by zaspokoić ambicje obydwóch stron. Wpływ wszystkich uczestników procesu projektowania jest jednakowo ważny – architekta, któremu zależy na zaspokojeniu potrzeb inwestora jak i na budowie formy przestrzennej i inwestora, którego pobudki działania są często irracjonalne i nieodgadnione.

The motto of my activity is: the co-operation between an investor and an architect is based on trust and partnership – it is a success and realization of dreams. I am not a slave to an investor, and when a partnership is impossible, I break our agreement off. An individual's protest against uniformization manifests itself in it among other things.

The article describes the way which an architect and an investor traversed from the initial talks to a finished building on the example of a single design.

Stage 1 – emotions, talking and stalking

The adventure with a design begins when the investor and the architect sit down at a table. It is very important to specify the requirements quickly. Only then we can say that a project has begun. Understanding between the parties at the beginning is a guarantee of success for both parties and, which is especially important, the architect must have enough time to think the investor's suggestions over. Therefore, they met only when it was necessary. The investor's attention was drawn to the archetype of a house opened to the interior – an atrial house. The future user swallowed the hook, and the word became flesh.

Stage 2 – materialization of ideas

At the first stage of work, the functional net (resulting from the investor's precise prompts) is put on the architect's spatial vision so that both parties' ambitions are satisfied. The influence of every participant in the process of designing is equally important – the architect wants to satisfy the investor's needs and build a spatial form; the investor's motives are often irrational and inscrutable.

Experience shows that the form results from the designers' and the investor's preferences in the same degree.

The shape of a house is always strongly influenced by the analysis of the area and proportions of a plot. In this case, the plot forced a spatial solution on two storeys which was not compatible with the initial plan of a one-storey house.

The spatial arrangement of the house is a sculpture rising from the plane of the turf. The design of the surroundings assumes a contrast between the greenery and the elevations. The purpose of such a composition is to emphasize its prestige and monumentality.

The house is situated in the upper class where the aspect of representation is a feature wanted by clients from time immemorial. It is mirrored in the form of the object and the material solutions.

Apart from the composition of the lumps, the colour and the material solution of the elevations are also extremely important features of the form of the object. As we know, a layman perceives colours strongly.

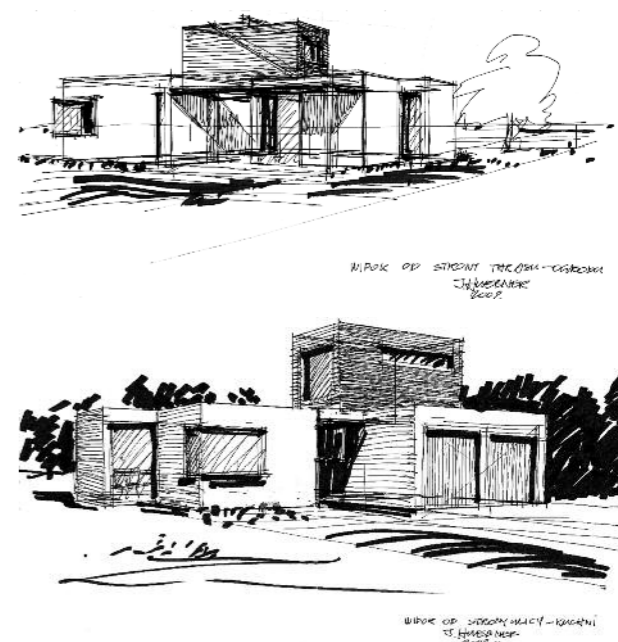
◀ „Dom w Radomiu”, arch. A. i J. Huebner. “The House in Radom” arch. Huebner

Doświadczenia wykazują, że forma w równym stopniu wynika z preferencji autorów projektu oraz inwestora. Bardzo w tym pomagają podobny wiek i zbieżne zainteresowania. Niebagatelny wpływ na kształt domu, zawsze wywiera analiza wielkości i proporcji działki. W tym konkretnym, analizowanym przypadku działka wymusiła rozwiązanie przestrzenne na 2 kondygnacjach, co nie było zgodne z początkowym zamierzeniem budowy domu parterowego.

Układ przestrzenny bryły budynku, jest rzeźbą wyrastającą z płaszczyzny murawy. Projekt otoczenia zakłada kontrast pomiędzy zielenią a elewacjami. Celem takiej kompozycji jest podkreślenie prestiżu i monumentalności. Dom, który powstał mieści się w klasie wyższej, w której aspekt reprezentacji, to cecha pożądana od niepamiętnych czasów przez zamawiających projekty. Odzwierciedla się to w formie obiektu i rozwiązaniach materiałowych. Oprócz kompozycji bryły również kolor i rozwiązanie materiałowe elewacji są pierwszorzędną cechą formy obiektu. Jak wiadomo laik silnie postrzega kolor. Dlatego też nasz budynek jest szaro-zielony, co wyróżnia go spośród wszystkich sąsiadujących kremowo-żółtych. Składniki te wywierają ogromny wpływ na odbiór architektury. Ukłonem w stronę inwestora, jego preferencji i zadań, jakim miała sprostać architektura (aspekt prestiżu i oryginalności) jest niepowtarzalność obiektu co przejawia się oprócz wyglądu zewnętrznego w iluminacji środka domu poprzez patio. Udało się zaspokoić marzenia, wcześniej wspólnie odkryte o domu otwartym na ogrody; zewnętrzny i wewnętrzny. Pomimo niewielkich wymiarów stworzono kompozycję, która zarówno od środka i zewnątrz sprawia wrażenie większej niż jest w rzeczywistości. Nie jest to wszak efekt przeskalowania, co byłoby błędem, lecz właściwych proporcji otworów i ścian. Ogromny wpływ na przestrzenność domu, ma układ funkcjonalny pomieszczeń, stopniujący ich dostępność.[2] W nie mniejszym stopniu wpływa również na jakość użytkową. Projekt wnętrz koresponduje z lapidarną powłoką domu, charakter jest wynikiem kontrastowego zestawienia powierzchni, faktur i kolorów. Materiały naturalne kontrastują z zimną stalą i szkłem, kolory ziemi z szarościami i zimnym srebrem metalu. Odwaga rozwiązań wnętrza sugeruje, że śmiałe decyzje i niebanalne działanie to specjalność autorów – architektów, ale też inwestora. Stylistyka rozwiązań architektonicznych odpowiada typowi charakterologicznemu mieszkańców; wszak tylko tak można zachować właściwe proporcje pomiędzy indywidualizmem jednostki, w tym przypadku przejawiającym się oryginalną i nietuzinkową architekturą a ciągle tak samo brzydkim otoczeniem. Architektura tego rodzaju jest przeznaczona dla osób, które nie muszą szukać potwierdzenia swej wartości przez zamieszkiwanie quasi-histerycznych „pałaców”.

Literatura:

1. Lamprecht Barbara (2004) *Richard Neutra 1892–1970 Survival through Design*, Taschen, Kåln London
2. Martens Johan-Ditlef (2000) *Arhundrets norske boligprosjekter*, Viking Media SA, Oslo

▲ „Dom w Radomiu”. arch. A. i J. Huebner. “The House in Radom” arch. Huebner

That is why the building is grey and green which distinguishes it from all the neighbouring cream and yellow ones. Those factors really influence the perception of architecture.

The uniqueness of the object is a gesture of respect toward the investor, his preferences and the architectural tasks (the aspect of prestige and originality). It manifests itself, apart from the external appearance, in the illumination of the inside through the patio. Dreams of a house open to external and internal gardens have been realized. Despite the small size, a composition which, from the inside as well as from the outside, makes the impression of a bigger one was created.

It is not the effect of overcalibrating, which would be a mistake, but of appropriate proportions of openings and walls.

The functional arrangement of the rooms, which gradates their accessibility, has a great influence on the spaciousness of the house. It also influences the usable quality.

The design of the interiors corresponds with the concise shell of the house, the character is the result of a contrasting combination of the area, the textures and the colours. Natural materials contrast with cold steel and glass, the colours of earth with the grey and cold silver of metal. The explicitness of the interior solutions suggests that daring decisions and original actions are the speciality of the authors-architects and the investor, too. The stylistics of the architectural solutions suits the characterological type of the residents; it is the only way to keep the right proportions between a person's individualism, manifesting itself in the original and unique architecture, and the ugly surroundings.

Architecture of this kind is meant for people who need not seek for a confirmation of their value living in some quasi-historical “palaces”.

Literature:

1. Lamprecht Barbara (2004) *Richard Neutra 1892–1970 Survival through Design*, Taschen, Kåln London
2. Martens Johan-Ditlef (2000) *Arhundrets norske boligprosjekter*, Viking Media SA, Oslo